

ΓΚΡΙΜ

Ο λύκος και τα επτά κατσικάκια

Εικονογράφηση: Μ. Μπαλαγκουέρ

ΓΚΡΙΜ

Ο λύκος και τα επτά κατσικάκια

Εικονογράφηση: Μ. Μπαλαγκουέο
Διασκευή: Ι. Σάντσεθ
Απόδοση στα ελληνικά: Ειρήνη Μάρρα

ΚΕΔΡΟΣ

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν μια κατσίκια που είχε επτά κατσικάκια.

Ένα όμορφο πρωινό λέει η κατσίκια στα κατσικάκια της:

- Πάω να σας φέρω δροσερό χορταράκι. Να προσέχετε όσο λείπω, να μην ανοίξετε σε κανέναν, νομίζοντας πως είναι κάποιος φίλος σας. Γιατί μπορεί να είναι ο κακός ο λύκος και να σας φάει. Έχετε το νου σας! Αν έρθει, θα τον γνωρίσετε από τη δραχνή φωνή και το μαύρο του ποδάρι.
- Έννοια σου, μαμά, είτε το μεγαλύτερο κατσικάκι. Δεν ξεγελιόμαστε εμείς. Κι η μαμά κατσίκια έφυγε διαστική γιατί είχε αργήσει.

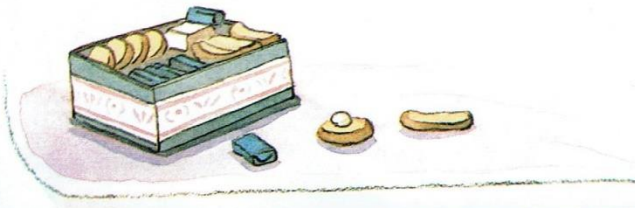

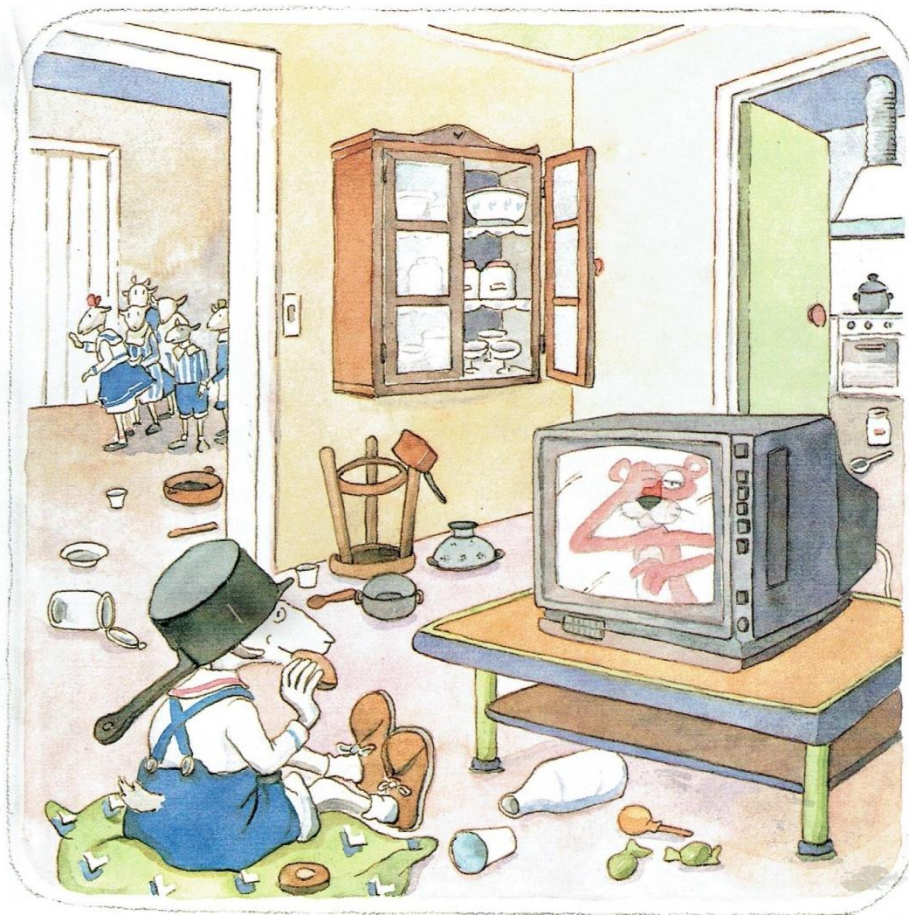

Μόλις έφυγε η μαμά τους, τα κατσικάκια ξέχασαν ολότελα το λύκο κι άρχισαν να παίζουν κρυφτό κάνοντας όλο το σπίτι άνω κάτω. Και μόνο το πιο μικρό κατσικάκι δεν έπαιζε μαζί τους, γιατί προτίμησε να δει κινούμενα σχέδια στην τηλεόραση.

Ξαφνικά κάποιος χτύπησε το κουδούνι.

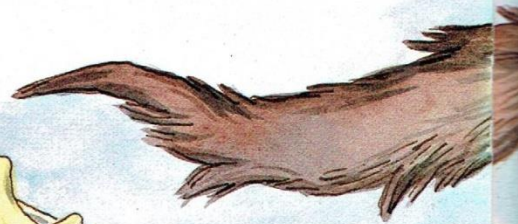
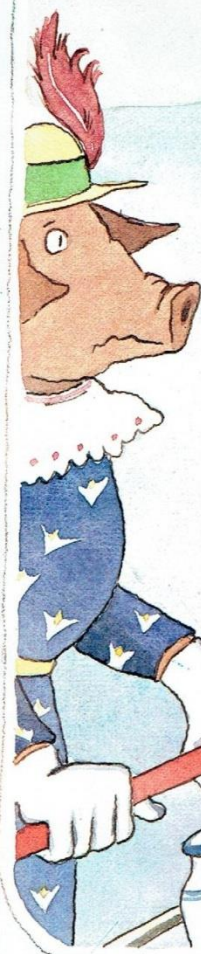
- Ανοίξτε μου, καλά μου κατσικάκια, ακούστηκε μια φωνή πίσω από την πόρτα. Είμαι η μανούλα σας.
- Δεν είσαι η μανούλα μας, είσαι ο κακός ο λύκος. Σε γνωρίσαμε από τη βραχνή φωνή σου, απάντησαν τα εφτά κατσικάκια.

— Καλά! είπε ο λύκος. Κάποια άλλο κόλπο θα βρω να σας κάνω να μου ανοίξετε.

Τότε του ήρθε μια ιδέα. Πήγε σ' ένα μεγάλο κατάστημα τροφίμων, ακριδώς απέναντι από το σπίτι των κατσικιών. Πήρε ένα καρότσι, έβαλε μια δωδεκάδα αυγά από το ράφι κι έφυγε δίχως να πληρώσει. Η κασίκα στο ταμείο δεν τόλμησε να διαμαρτυρηθεί, γιατί όπως όλα τα ζώα του δάσους φοβόταν κι αυτή τον κακό λύκο.

Έξω από την πόρτα του καταστήματος, ο λύκος έσπασε τα αυγά και ρούφηξε τα ασπράδια. Μετά, πέρασε το δρόμο και ξαναχτύπησε το κουδούνι.

- Ανοίξτε μου, είπε με τραγουδιστή πια φωνή. Είμαι η μανούλα και φέρνω παιχνίδια για όλους σας. Χαρούμενο το μεσαίο κατσικάκι έτρεξε ν' ανοίξει. Μα το μεγαλύτερο το εμπόδισε, δείχνοντας το πόδι του λύκου που φαινόταν κάτω από την πόρτα.
- Η μανούλα μας έχει άσπρο ποδαράκι, το δικό σου είναι μαύρο, είσαι ο λύκος, είπε το μεγάλο κατσικάκι.

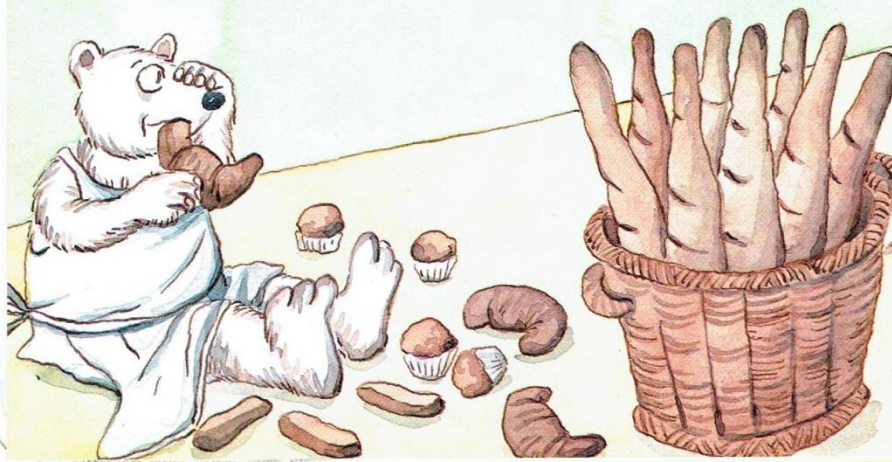
Ο λύκος όμως δεν έλεγε να το δάλει κάτω. Έτσι, πήγε στο φουρνάρικο της γωνίας, έβαλε το μαύρο σαν κάρβουνο ποδάρι του πάνω στον πάγκο και είπε στον αρκούδο φούρναρη:

- Πασπάλισέ μου λίγο αλεύρι στο πόδι. Θα πάω σε χορό μεταμφιεσμένων.

Ο φούρναρης υποψιάστηκε πως ο λύκος ετοίμαζε πάλι κάποιο κόλπο κι αρνήθηκε να του αλευρώσει το πόδι.

- Αν δεν κάνεις ό,τι σου λέω, είπε ο λύκος αγριεμένος, θα σε καταπιώ.

Τρομαγμένος τότε ο κακόμοιρος ο αρκούδος τού άσπρισε το πόδι.

Ο λύκος ξαναγύρισε στο σπίτι των κατσικιών και ξαναχτύπησε το κουδούνι.

- Ανοίξτε, καλά μου κατσικάκια, σας φέρνω τούρτα σοκολάτα, είπε.

Τα κατσικάκια χοροπήδησαν από χαρά. Μα το μεγαλύτερο είπε:

- Πριν ανοίξουμε, βάλε το ποδάρι σου κάτω από την πόρτα να το δω.

Ο λύκος το έβαλε. Όταν τα κατσικάκια είδαν άσπρο ποδάρι, άνοιξαν πιστεύοντας πως ήταν η μανούλα τους. Αντί όμως γι' αυτήν μπήγε μέσα ο λύκος.

Τα κατσικάκια έτρεξαν να κρυφτούν όπου μπορούσαν. Το μεγαλύτερο χώθηκε κάτω από το τραπέζι, το δεύτερο πίσω από την καρέκλα, το τρίτο πίσω από την πολυθρόνα, το τέταρτο στο τζάκι, το πέμπτο στην κουζίνα, το έκτο στην κρεβατοκάμαρα και το έβδομο που ήταν και το πιο μικροκαμωμένο, τρύπωσε στο κρεμαστό ρολόι του τοίχου.

Ο λύκος τα βρήκε όλα, εκτός από το πιο μικρό κατσικάκι.

- Δεν πειράζει, είπε, καθώς τα ανάγκαζε να τον ακολουθήσουν στη φωλιά του. Θα τρώω ένα κάθε μέρα κι όταν τελειώσουν, έρχομαι και τσακώνω και το μικρούτσικο.

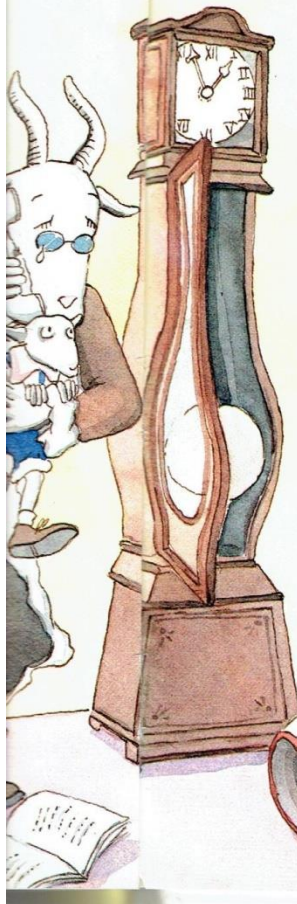

Φαντάζεστε δέβαια τη λύπη τής καημένης της
μαμάς κατσίκας σα γύρισε σπίτι αργότερα και
δρῆκε την πόρτα διάπλατα ανοιχτή. Όλα ήταν
αναστατωμένα. Το πάτωμα ήταν γεμάτο σπασμένα
πιάτα, από το καλό σερβίτσιο που λάτρευε η μαμά,
κι οι κρεδατοκάμαρες ήταν χάλια. Η μαμά κατσίκα
φώναξε και ξαναφώναξε τα κατσικάκια της.
Αλίμονο! Καμιά απάντηση!...

Η μαμά κατσίκια είχε φωνάξει τα ονόματα των έξι κατσικιών της και δεν πήρε απάντηση. Φώναξε και το όνομα του πιο μικρού κι άκουσε μια φωνή:

– Μαμά, μαμά, εδώ είμαι στο ρολόι.

Γεμάτη χαρά η μαμά άνοιξε το ρολόι κι έδγαλε το κατσικάκι.

– Τα αδερφάκια μου τα πήρε ο λύκος κι είπε πως θα τρώει από ένα κάθε μέρα, εξήγησε το μικρό.

Η μαμά κατσίκια από τη μια λυπότανε για τα έξι κατσικάκια κι από την άλλη χαιρότανε για το ένα που γλίτωσε κι όλο το φιλούσε. Όταν συνήλθε έτρεξε στην αστυνομία του δάσους.

Γρήγορα, η αλεπού που ήταν ο αρχηγός της αστυνομίας του δάσους, έτρεξε στο σπίτι της μαμάς κατσίκας σφυρίζοντας με την αστυνομική σειρήνα. Δίχως χασομέρια μπήκε στο σπίτι. Πίσω, ακολουθούσε ο βοηθός του το λαγωνικό.

Η μαμά κατσίκα άρχισε να εξηγεί τι συνέβη, όταν ο βοηθός λαγωνικό κοίταξε στο πάτωμα με το φακό του.

- Ανακάλυψα πατημασιές στο διάδρομο!
- Είσαι σκέτη ντροπή! Οι δικές μας πατημασιές είναι, είτε άγρια η αλεπού.

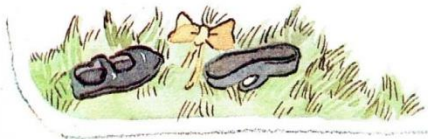

Η μαμά κασίκα και το μικρό το κατσικάκι μπήκαν
μέσα στο περιπολικό.

— Γρήγορα, να τον προλάβουμε πριν φάει, φώναξε
στον αλεπουδοαστυνόμο.

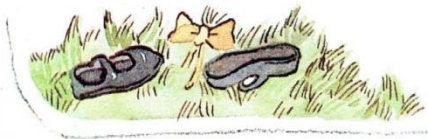
Εκείνος, για να αιφνιδιάσει το λύκο, δε
χρησιμοποίησε σειρήνα. Οδήγησε με μεγάλη
ταχύτητα, πατώντας γκάζι και περνώντας με
κόκκινο όλους τους σηματοδότες.

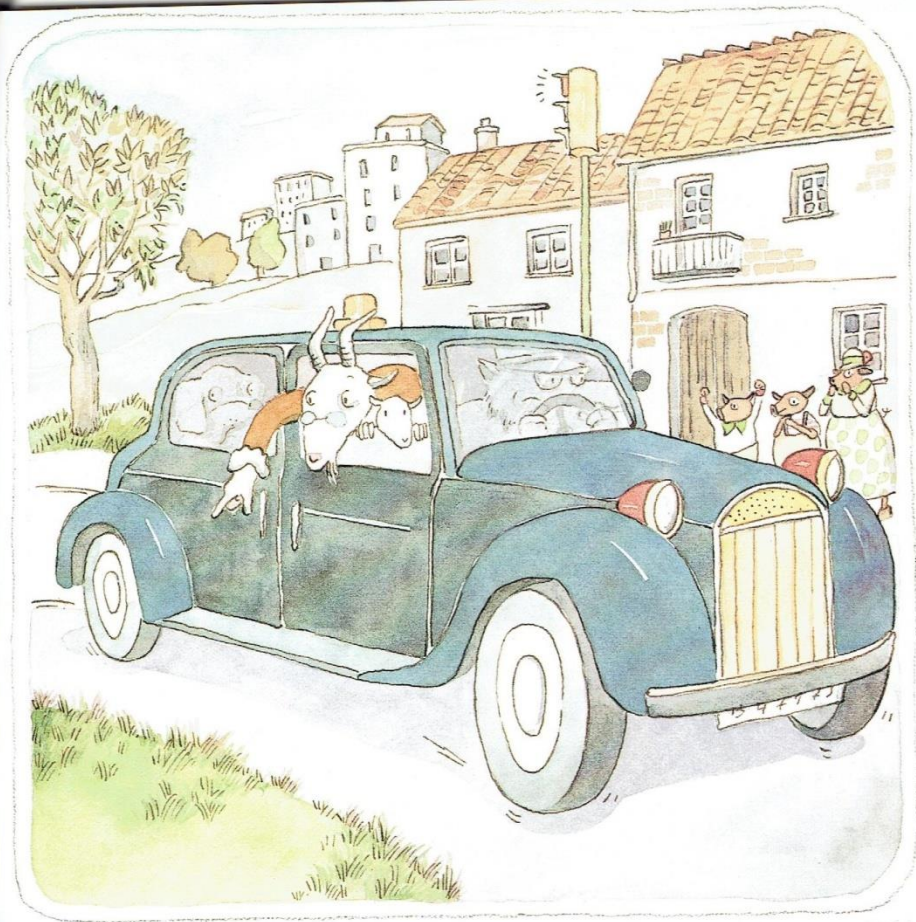

Η μαμά κασίκα και το μικρό το κατσικάκι μπήκαν
μέσα στο περιπολικό.

— Γρήγορα, να τον προλάβουμε πριν φάει, φώναξε
στον αλεπουδοαστυνόμο.

Εκείνος, για να αιφνιδιάσει το λύκο, δε
χρησιμοποίησε σειρήνα. Οδήγησε με μεγάλη
ταχύτητα, πατώντας γκάζι και περνώντας με
κόκκινο όλους τους σηματοδότες.

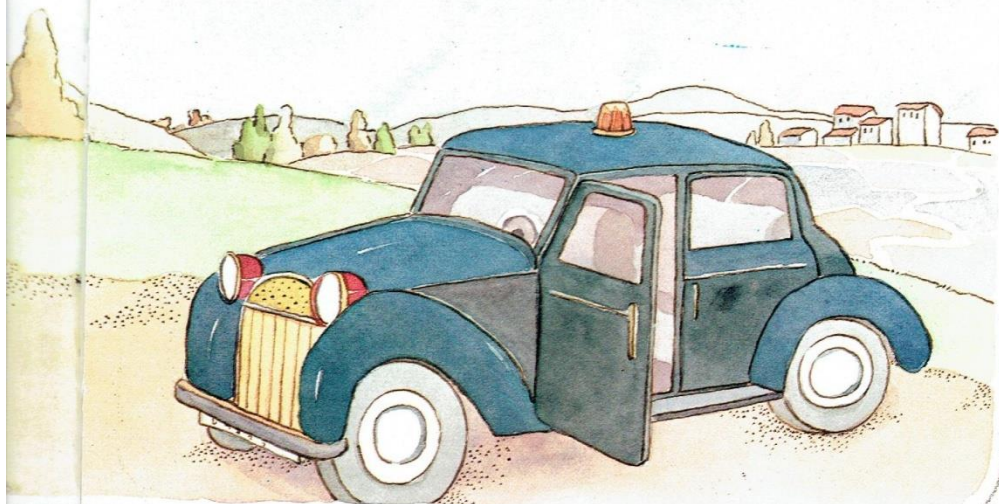

Ο αρχηγός της αστυνομίας κι ο δοηθός του δγήξαν
από το αυτοκίνητο και πλησίασαν το σπίτι του
λύκου πολύ προσεχτικά.

— Α, έκανε ξαφνικά ο αρχηγός.

Ο δοηθός, που ερχόταν πίσω του χαζεύοντας, του
είχε πατήσει την ουρά. Πλησίασαν στο παράθυρο
και είδαν το λύκο να κοιμάται και τα κατσικάκια
γερά και απείραχτα.

Τα κατσικάκια πήδησαν από το παράθυρο κι έπεσαν στην αγκαλιά της μανούλας και του μικρού τους αδελφού. Με τη φασαρία ξύπνησε ο λύκος. Όταν είδε τι γινόταν προσπάθησε να το σκάσει, αλλά ο δοηθός του αστυνόμου που στεκόταν δίπλα στην πόρτα του έβαλε τρικλοποδιά και... πάρ' τον κάτω. Τον σήκωσαν τότε και τον οδήγησαν στην αστυνομία όπου θα έμενε για κάμποσο καιρό. Τα κατσικάκια, υποσχέθηκαν στη μαμά τους ότι ποτέ δε θα ξανάνοιγαν την πόρτα όσο θα ήταν μόνα στο σπίτι. Όσο για το λύκο... Έπαθε ό,τι του άξιζε.

